

Senatului
B688 08.03.2018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
dep 10.04.2018

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și a Legii nr.286/2009 privind Codul Penal

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și a Legii nr.286/2009 privind Codul Penal, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B688 din 07.02.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Menționăm că o propunere legislativă cu obiect similar de reglementare a fost transmisă spre avizare la Consiliul Legislativ de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B687 din 07.02.2018. Semnalăm că cele două proiecte cuprind în unele cazuri - intervenții

vizând aceleași elemente de structură din cele două coduri, intervenții care însă au efecte total diferite.

Cu titlu de exemplu, prin respectivul proiect se propune **modificarea** art.111 alin.(4) și a art.123 alin.(2) din Codul de procedură penală, precum și **abrogarea** art.290 alin.(3) și a art.292 alin.(2) din Codul penal, în timp ce prin prezentul proiect se prevede **abrogarea** art.111 alin.(4) și a art.123 alin.(2) din Codul de procedură penală, precum și **modificarea** art.290 alin.(3) și a art.292 alin.(2) din Codul penal. În plus, art.202 alin.(1) din Codul de procedură penală este modificat în mod diferit în cele două proiecte.

Pentru sistematizarea legislației și promovarea unor soluții unitare, este recomandată dezbaterea concomitentă a celor două propuneri și adoptarea unui singur act normativ.

Pe de altă parte, precizăm că o propunere legislativă cuprinzând soluții legislative identice cu cele din prezentul proiect, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. B150 din 16.04.2015, a fost avizată favorabil, cu observații și propuneri, cu Avizul nr.478 din 13.05.2015. Respectiva propunere legislativă a fost respinsă de Senat în ședința din 07.09.2015 și se află în procedură legislativă la Camera Deputaților.

4. La titlu, pentru rigoarea exprimării, expresia „și Legii” trebuie redată sub forma „și a Legii”.

5. La partea introductivă a art.I, expresia „Articolul I” trebuie redată sub forma „Art.I”. În plus, pentru o corectă informare asupra intervențiilor legislative suferite de Codul de procedură penală, după expresia „din 15 iulie 2010” trebuie introdusă sintagma „cu modificările și completările ulterioare”, iar expresia finală „și completează” trebuie redată sub forma „și se completează”.

6. Ca observație de ordin general, precizăm că, în acord cu uzanța normativă, părțile dispozitive ale punctelor subsumate art.I și II trebuie formulate potrivit următoarelor modele:

„Alineatul (...) al articolului ... se modifică și va avea următorul cuprins:”

„La articolul... alineatul (...), litera ... se modifică și va avea următorul cuprins:”

„După alineatul (...) al articolului ... se introduce/introduc un nou/noi alineat/e, alin.(...)/(...) și (...), cu următorul cuprins:”

„Alineatul (...) al articolului ... se abrogă.”

7. La **art.I pct.1**, referitor la norma propusă pentru art.103 alin.(2), precizăm că înlocuirea în text a expresiei „dincolo de orice îndoială rezonabilă” cu sintagma „dincolo de orice îndoială” nu corespunde niciunei construcții juridice existente, iar aplicarea normei ar avea ca principal efect îngreunarea posibilității condamnării persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

Astfel cum s-a subliniat în doctrină¹, având în vedere principiul *in dubio pro reo* (corolar al prezumției de nevinovăției), prin noul Cod de procedură penală s-a adoptat *standardul probei dincolo de orice dubiu rezonabil*, potrivit căruia „pentru condamnare nu este suficient să existe o probabilitate cu privire la vinovăția autorului, ci trebuie ca probele în acest sens să creeze judecătorului o convingere care, deși admite existența unui dubiu, el trebuie să se păstreze în limite rezonabile. Dacă dubiul depășește aceste limite rezonabile, atunci nu se poate dispune o soluție de condamnare”². Or, eliminarea referirii la aceste limite rezonabile ale dubiului, așa cum se propune prin proiect, conduce la interpretarea potrivit căreia condamnarea nu s-ar putea dispune decât dacă vinovăția autorului este dovedită dincolo de existența oricărui dubiu, cât de mic ar fi acesta, lucru greu, dacă nu imposibil de obținut în practică.

De altfel, soluția legislativă nici nu este susținută cu consecvență având în vedere că, prin **art.I pct.18** din proiect este modificat - în sensul înlocuirii sintagmei „dincolo de orice îndoială rezonabilă” cu expresia de „în afara oricărei îndoieli” - doar alin.(2) al art.396 referitor la condamnare, nu și alin.(3) și (4), care reglementează cazurile în care se pronunță renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei, deși, ca și în cazul condamnării, și în aceste situații instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Menționăm că și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a subliniat că una dintre cerințele de bază ale justiției penale este aceea că procurorul trebuie să dovedească vinovăția inculpatului *dincolo orice dubiu rezonabil*³. Mai mult decât atât, însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului utilizează acest standard de probă,

¹ Cristinel Ghigheci în *Noul Cod de procedură penală comentat*, coord. Nicolae Volonciu și Andreea Simona Uzlaşu, Ed. Hamangiu, București, 2014, p.234.

² *ibidem*, p.231.

³ *Ajdarić c. Croația*, 13 decembrie 2011, pct.51 - <http://hudoc.echr.coe.int>

atunci când analizează, de exemplu, încălcările art.3 din Convenție - Interzicerea torturii⁴.

Pentru toate aceste motive, apreciem că intervențiile legislative propuse la **art.I pct.1** și **pct.18** nu pot fi adoptate.

8. În ceea ce privește norma propusă la **art.I pct.2** pentru art.106 alin.(4), menționăm că instituirea, **sub sancțiunea nulității**, a obligativității înregistrării cu mijloace tehnice audio-video a audierii suspectului, inculpatului, persoanei vătămate și martorilor în cursul urmăririi penale are ca efect imposibilitatea utilizării în procesul penal a probelor obținute cu încălcarea acestei reguli. Această soluție legislativă apare a fi în acord cu dispozițiile art.102 alin.(3), însă pare a fi excesivă în raport cu standardele stabilite de jurisprudența în domeniu a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, în doctrină s-a arătat că, potrivit acestei jurisprudențe, „în principiu nu este interzisă folosirea în procesul penal a unei probe obținute în mod nelegal, dacă procedura în ansamblul ei este echitabilă, iar inculpatul a avut posibilitatea contestării ei. În asemenea cazuri este considerată suficientă remedierea încălcării dreptului persoanei acuzate prin contestarea în dreptul intern a încălcării și acordarea de compensații, fără să fie necesară excluderea probei astfel obținute. (...) Se face în jurisprudența Curții o mai justă îmbinare a interesului general al societății de a se afla adevărul în cauză, astfel încât să poată fi trase la răspundere persoanele care au săvârșit infracțiuni, și interesul personal al persoanelor acuzate, care impune respectarea tuturor drepturilor lor materiale și procesuale”. Din acest motiv, regula absolută a imposibilității folosirii în procesul penal a probelor obținute în mod nelegal, prevăzută la art.102 alin.(2) din Codul de procedură penală a fost atenuată prin prevederea, în alin.(3) a excluderii probelor numai în cazul nulității actului prin care s-a dispus sau s-a autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată⁵. Or, din reglementarea propusă prin proiect rezultă că, în cazul nerespectării cerinței înregistrării audierilor, sancțiunea nulității intervine *ope legis*, instituindu-se deci un nou caz de nulitate absolută, pe lângă cele prevăzute la art.281. Prin urmare, făcându-se aplicarea dispozițiilor art.102 alin.(3), probele astfel obținute ar urma să fie întotdeauna excluse, similar celor obținute prin tortură, potrivit art.102 alin.(1), deși

⁴ *Nemtsov c. Rusia*, 31 iulie 2014, pct.123 - <http://hudoc.echr.coe.int>

⁵ A se vedea, în acest sens, Cristinel Ghigheci, *op.cit.*, p.242.

posibila încălcare a drepturilor persoanelor audiate nu poate fi comparabilă cu situația în care acestea au fost supuse torturii.

Pentru toate aceste motive, soluția legislativă propusă la **art.I pct.2** trebuie reanalizată. În situația în care aceasta nu se va menține, este necesară eliminarea din proiect și a **pct.3 - 5 ale art.I**, prin care se propune abrogarea normelor care reglementează în prezent modalitatea de înregistrare a audierilor prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, precum și a **pct.12 al art.I**, prin care se are în vedere modificarea art.209 alin.(5). Cu privire la această din urmă normă, precizăm că, introducerea, în finalul textului, a trimiterii la art.106 alin.(4) este, oricum, superfluă în condiția în care regula privind înregistrarea audierii ar fi aplicabilă în tot cursul urmăririi penale.

9. În ceea ce privește dispoziția propusă la **art.I pct.2** pentru art.106 alin.(5), menționăm că, în realitate, se instituie un caz de asistență juridică obligatorie a suspectului sau inculpatului. Fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, precizăm că, din punct de vedere al tehnicii legislative, norma trebuie reformulată, în sensul instituirii exprese a regulii potrivit căreia în cursul urmăririi penale audierea suspectului sau inculpatului nu se poate face decât în prezența avocatului ales ori numit din oficiu. În plus, menționăm că prevederea în text a sancțiunii nulității este superfluă, atâta vreme cât, potrivit art.281 alin.(1) lit.f), încălcarea dispozițiilor privind asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie, reprezintă un caz de nulitate absolută.

10. La **art.I pct.6**, referitor la art.139 alin.(4), semnalăm că soluția legislativă propusă trebuie reanalizată, în raport cu standardele de protecție a dreptului la respectarea vieții private și de familie consacrate de art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel cum Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în Hotărârea din 25 martie 1998 în cauza Kopp împotriva Elveției, *„apelurile telefonice care provin sau care sunt destinate localurilor profesionale, cum ar fi birourile de avocați, sunt incluse în noțiunile de „viață privată” și „corespondență” în sensul articolului 8 § 1 (vezi, în special, hotărârea Halford împotriva Regatului Unit de la 25 iunie 1997, Culegere 1997-III, p.1016, § 44, și mutatis mutandis, hotărârea Niemitz împotriva Germaniei de la 16 decembrie 1992, Seria A nr.251-B, pp.33-35, §§ 28-*

33)''⁶. Așa cum s-a precizat în doctrină⁷, „drepturile reglementate de art.8 al Convenției europene sunt incluse în categoria **drepturilor condiționale**, deoarece, potrivit celui de-al doilea paragraf al acestui text, este permisă ingerința unei autorități publice în limita în care o asemenea ingerință este prevăzută de lege și constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru siguranța națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii (publice) și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei (publice), ori protejarea drepturilor și intereselor altor persoane”.

În jurisprudența sa⁸, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a conturat criteriile pe care trebuie să le îndeplinească legislația care autorizează ingerința în drepturile garantate de art.8 din Convenție, astfel încât reglementarea actuală cuprinsă în art.139 alin.(4) ar putea fi analizată și îmbunătățită, eventual, din perspectiva respectării acestor criterii. A exclude total posibilitatea unei ingerințe legitime a autorității în dreptul garantat de art.8 din Convenție pentru o anumită categorie profesională echivalează cu transformarea acestuia într-un drept intangibil, similar dreptului de a nu fi supus torturii, de exemplu. O astfel de soluție trebuie însă reanalizată în raport cu standardele de protecție garantate de însăși Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

11. La art.I pct.7, referitor la abrogarea art.141, care reglementează procedura privind autorizarea temporară a unor măsuri de supraveghere tehnică de către procuror, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, apreciem că se impune, totuși reanalizarea acesteia, având în vedere situațiile concrete care pot apărea în instrumentarea cauzelor penale, în care o întârziere de câteva ore ar putea avea ca efect imposibilitatea aflării adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. Menționăm că în analiza acestei norme, în doctrină⁹ s-a apreciat că prin această procedură s-ar „câștiga” în jur de 8 - 10 ore, perioadă care poate varia însă în funcție de încărcarea instanței, de momentul din zi în care poate fi făcută cererea, de programul

⁶ *Kopp c. Elveția din 25 martie 1988, pct.50* - <http://hudoc.echr.coe.int>

⁷ Corneliu Bîrsan, *Convenția europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole, vol.I. Drepturi și libertăți*, Editura C.H.Beck, București, 2005, p.665.

⁸ A se vedea, cu titlul de exemplu, hotărârile în cauzele *Kopp c. Elveția din 25 martie 1988*; *Weber and Saravia c. Germania din 29 iunie 2006*; *Iordachi și alții c. Moldovei din 10 februarie 2009* și cauzele citate în aceste hotărâri.

⁹ Cătălin Mihai Chiriță în *Noul Cod de procedură penală comentat*, coord. Nicolae Volonciu și Andreea Simona Uzlău, Ed. Hamangiu, București, 2014, p.318.

judcătorilor, de zilele libere de la sfârșitul de săptămână sau de sărbătorile legale.

12. La **art.I pct.8**, referitor la art.173 alin.(2), precizăm că norma propusă este insuficient de precisă în ceea ce privește identificarea „instituțiilor prevăzute de lege” care ar urma să desemneze expertul. Avem în vedere faptul că norma din alin.(3), **rămasă nemodificată**, cuprinde o dispoziție similară celei propuse pentru alin.(2), în ceea ce privește modalitatea de desemnare a expertului în cazul în care expertiza urmează să fie efectuată de o instituție medico-legală, de un institut sau laborator de specialitate. Prin urmare, norma din alin.(2) ar avea în vedere alți experți decât cei vizați de alin.(3), respectiv experții tehnici judiciari care și-au dobândit această calitate în condițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, aprobată prin Legea nr.156/2002, cu modificările și completările ulterioare. Precizăm însă, că această categorie de experți nu își desfășoară activitatea în cadrul unei „instituții”, astfel încât textul propus prin proiect nu întrunește condiția clarității și, deci, a previzibilității, întrucât din formularea prea vagă nu rezultă cine anume ar urma să desemneze expertul.

Pe de altă parte, din punct de vedere al tehnicii legislative, norma din alin.(3) nici nu s-ar mai justifica, întrucât formularea propusă pentru alin.(2) ar avea în vedere și ipoteza reglementată de aceasta. Totodată, modificarea alin.(2) în sensul propus prin proiect ar face necesară și modificarea alin.(6), în sensul prevederii, și în această normă, a faptului că numele expertului desemnat este comunicat organului judiciar de „instituția” vizată de norma propusă prin proiect.

Pentru toate aceste motive, norma propusă pentru art.173 alin.(2) trebuie reanalizată.

13. Tot la **art.I pct.8**, referitor la norma propusă pentru art.173 alin.(4), apreciem că soluția legislativă de eliminare a posibilității procurorului de a solicita ca un expert recomandat de acesta să participe la efectuarea expertizei trebuie reanalizată, având în vedere că acest drept este menținut în ceea ce privește părțile și subiecții procesuali principali. Menționăm că motivele instituirii acestei diferențieri de tratament nu sunt precizate în Expunerea de motive, care, la pct.6 face doar referiri generice la evitarea eventualelor incompatibilități și la asigurarea transparenței actului de justiție, principii care nu se înțelege

cum ar putea fi încălcate prin solicitarea procurorului ca un expert recomandat de acesta să participe la efectuarea expertizei.

14. La **art.I pct.9**, referitor la art.175 alin.(2), din reglementarea propusă rezultă că, în cazul nerespectării cerinței ca expertul să nu se raporteze la conținutul și concluziile raportului de constatare, sancțiunea nulității intervine *ope legis*, instituindu-se deci, un nou caz de nulitate absolută, pe lângă cele prevăzute la art.281. Dincolo de gravitatea sancțiunii instituite, este de analizat dacă o astfel de reglementare este corelată cu art.172 alin.(9), **rămas nemodificat**, care stabilește situațiile în care se poate dispune efectuarea unei constatări. Astfel, potrivit art.172 alin.(9), constatarea nu poate fi dispusă oricând de către organul de urmărire penală, ci doar când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Prin urmare, este posibil ca, în anumite situații, pentru efectuarea corectă și completă a expertizei, să fie necesară luarea în considerare a anumitor aspecte consemnate în raportul de constatare. Pe de altă parte, este greu de înțeles cum s-ar mai putea efectua expertiza și de ce s-ar institui interdicția raportării conținutului și concluziile raportului de constatare pentru acele situații în care, potrivit art.172 alin.(12), expertiza este dispusă tocmai ca urmare a contestării concluziilor raportului de constatare.

Pentru aceste motive, este necesară reanalizarea normei propuse pentru art.175 alin.(2) la **art.I pct.9**.

15. La **art.I pct.10**, apreciem că norma propusă pentru art.178 alin.(6) este superfluă în raport cu dispozițiile art.178 alin.(4) lit.c) care, stabilind cuprinsul concluziilor raportului de expertiză, instituie obligația expertului de a se raporta, întotdeauna, la obiectivele expertizei stabilite de organele judiciare. Or, potrivit art.172 alin.(1), obiectivele expertizei nu pot viza decât constatarea, clarificarea sau evaluarea unor **fapte ori împrejurări** ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, și nu stabilirea vinovăției suspectului sau a inculpatului, așa cum ar rezulta din textul propus.

16. La **art.I pct.11**, precizăm că norma propusă pentru art.202 alin.(1) nu poate fi adoptată, întrucât, prin condițiile reglementate se impune, practic, organelor judiciare să încalce prezumția de nevinovăție consacrată de art.23 alin.(11) din Constituție. Avem în vedere faptul că, prin instituirea condiției ca dispunerea măsurilor preventive să nu poată fi posibilă decât în cazul în care „există probe concrete din care rezultă

dincolo de orice îndoială că o persoană a săvârșit o infracțiune”, ordonanța sau încheierea prin care se dispun măsurile preventive va trebui să cuprindă motivarea expresă a acestui aspect, realizându-se astfel o pronunțare a organului judiciar asupra vinovăției suspectului sau inculpatului, care înfrânge în mod absolut prezumția de nevinovăție. Având în vedere scopul măsurilor preventive, precum și caracterul opțional, adiacent, provizoriu și reversibil al acestora, luarea lor nu poate fi condiționată, similar condamnării, de existența unor probe din care rezultă „dincolo de orice îndoială” faptul că o persoană a săvârșit o infracțiune.

Precizăm că o astfel de condiție nu este în acord nici cu standardul de protecție instituit de dispozițiile art.5 alin.(1) lit.c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căreia o persoană poate fi lipsită de libertatea sa, potrivit căilor legale, dacă a fost arestată sau reținută în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, **atunci când există motive verosimile de a se bănuși că a săvârșit o infracțiune** sau când există motive temeinice de a se crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

Observațiile sunt valabile, în ceea ce privește referirea la „probe concrete din care rezultă, dincolo de orice îndoială că inculpatul a săvârșit o infracțiune” și pentru partea introductivă și lit.d) ale art.223 alin.(1), precum și pentru alin.(2) al art.223, astfel cum sunt propuse la **art.I pct.13**.

Pe cale de consecință, nu poate fi adoptată nici incriminarea cuprinsă în norma propusă pentru art.283 alin.(3) din Codul penal la **art.II pct.4**.

17. Referitor la art.223 alin.(1) și (2), propuse la **art.I pct.13**, semnalăm că din reglementarea preconizată rezultă interdicția generală de a se putea dispune măsura arestării preventive în cazul infracțiunilor pedepsite cu închisoare mai mică de 5 ani, sau, în anumite cazuri, mai mică de 3 ani. Potrivit Expunerii de motive, această soluție legislativă are în vedere faptul că arestarea nu poate fi aplicată pentru săvârșirea unei infracțiuni care generează un pericol social redus pentru ordinea publică. Menționăm însă, că gravitatea faptei de care este acuzat inculpatul nu poate reprezenta criteriul determinant pentru aplicarea unei măsuri preventive, având în vedere scopul acestor măsuri, astfel cum acesta este prevăzut la art.202 alin.(1). Precizăm că, potrivit reglementării actuale, cazurile în care se poate dispune arestarea

preventivă prevăzute la art.223 alin.(1) sunt „cazuri independente de existența unei stări de pericol pentru ordinea publică”¹⁰. Acestea „dau conținut scopului generic al măsurilor preventive ilustrat de art.202 alin.(1) NCPP”¹¹.

O astfel de reglementare este, de altfel, în acord și cu standardele instituite de art.5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Pe de altă parte, nici în cazul reglementat în prezent de art.223 alin.(2), care este „fundamentat pe necesitatea de a-l priva pe inculpat de libertate pentru a preîntâmpina un pericol pe care lăsarea sa în libertate l-ar genera pentru *ordinea publică*”¹², deși condiția referitoare la pedeapsa prevăzută de lege este esențială, criteriul gravității faptei nu este criteriul determinant pentru aprecierea respectivului pericol în cazul în care infracțiunea este una dintre cele avute în vedere de text. Așa cum a reținut Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 1 iulie 2008 pronunțată în cauza Calmanovici împotriva României¹³, „chiar și în absența unei jurisprudențe naționale care să fie în mod constant coerentă în materie, instanțele interne au definit de-a lungul timpului criterii și elemente care trebuie avute în vedere în analiza existenței „pericolului pentru ordinea publică”, printre care **reacția publică declanșată din cauza faptelor comise, starea de nesiguranță ce ar putea fi generată prin lăsarea sau punerea în libertate a acuzatului, precum și profilul personal al acestuia**” (paragraful 97, s.n.).

În aceste condiții, eliminarea *de plano* a posibilității dispunerii măsurii arestării preventive în cazul săvârșirii unor infracțiuni considerate a fi de gravitate mai mică, mai ales pentru acele situații în care raportarea la gravitatea faptei nu prezintă relevanță - cum sunt cele din cuprinsul actualului art.223 alin.(1) – este discutabilă.

18. La art.I pct.14, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative cuprinse în norma propusă pentru art.224 alin.(3), semnalăm că prevederea expresă în lege a unor situații legate de persoana inculpatului care nu pot fi luate în considerare de către organul judiciar, care decide asupra aplicării unei măsuri preventive, pare a fi în contradicție cu dispozițiile art.218 alin.(2) și ale art.223 alin.(2). Precizăm că aceste norme instituie, printre criteriile pe care organele

¹⁰ Daniel Atasiei în *Noul Cod de procedură penală comentat*, coord. Nicolae Volonciu și Andreea Simona Uzlău, Ed. Hamangiu, București, 2014, p.503.

¹¹ *idem*.

¹² *ibidem*, p.507

¹³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.283 din 30 aprilie 2009

judiciare trebuie să le utilizeze pentru aprecierea îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea arestului la domiciliu și arestării preventive, și criteriul general constând în „alte împrejurări privind persoana față de care se ia măsura”, fără a prevedea vreo limitare cu privire la sfera împrejurărilor care pot fi avute în vedere. Propunem, de aceea, reanalizarea normei sub acest aspect. Observația este valabilă și pentru art.225 alin.(9), astfel cum este propus la **art.I pct.16**.

19. La **art.I pct.19**, referitor la norma propusă pentru art.542 alin.(1), expresia „prevăzute de art.538 și 539” trebuie redată sub forma „prevăzute la art.538 și 539”

20. La **art.I pct.20**, semnalăm că modificarea art.591 alin.(2) prin prevederea expresă, în finalul textului, a obligativității efectuării raportului de expertiză medico-legală, dacă înscrisurile medicale anexate cererii de amânare atestă un diagnostic de boală incurabilă, nu se justifică. Precizăm că din forma în vigoare, rezultă că se impune efectuarea obligatorie a expertizei medico-legale, în toate cazurile. Această soluție rezultă, de altfel, din redactarea propusă prin proiect, întrucât, potrivit tezei a treia a normei, soluționarea cauzei nu se poate realiza decât **după primirea raportului de expertiză medico-legală**. Pentru aceste motive, **pct.20 al art.I** trebuie eliminat din proiect.

21. La **art.I pct.21**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, expresia „în cazul prevăzut la art.589 alin.(1) lit.(a), precum și la lit.(b) a prezentului articol” trebuie redată sub forma „în cazul prevăzut la art.589 alin.(1) lit.**a**) și lit.**b**)”.

22. La **art.I pct.22** semnalăm că, pentru o mai bună sistematizare normativă, dispoziția propusă pentru art.593 alin.(4), prin care se stabilește termenul în care trebuie soluționată cererea de întrerupere a executării pedepsei în cazul prevăzut la art.592 alin.(1) lit.b), ar trebui prevăzută înaintea dispoziției din alin.(3) al art.593, care stabilește calea de atac împotriva hotărârii instanței.

Pentru acest motiv, **partea dispozitivă a pct.22** trebuie reformulată, astfel:

„După alineatul (2) al articolului 593 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda norma propusă, cu precizarea că, pentru corelare cu terminologia Codului de procedură penală, precum și pentru un plus de rigoare în exprimare, textul trebuie reformulat, astfel:

„În cazul prevăzut la art.592 alin.(1) lit.b), cererea de întrerupere a executării pedepsei se soluționează în 3 zile de la data primirii raportului de expertiză medico-legală”.

23. La art.I pct.23, semnalăm că norma propusă pentru art.597 alin.(9) este redactată imprecis, fără respectarea normelor gramaticale. Din reglementarea referitoare la neaplicarea prevederilor „prezentului articol” condamnatului aflat în situația prevăzută la art.592 alin.(1) lit.b) „în sensul aducerii la judecată”, rezultă că s-a avut în vedere acordarea posibilității judecării cererii de întrerupere a executării pedepsei în lipsa persoanei condamnate. Precizăm însă, că o astfel de normă nu este necesară, întrucât, potrivit art.597 alin.(5), procedurii de judecată a cererii de întrerupere a executării pedepsei îi sunt aplicabile dispozițiile titlului III al Părții speciale, prin urmare inclusiv cele ale art.364 alin.(4). Precizăm că, potrivit acestei norme, pe tot parcursul judecării, inculpatul, inclusiv în cazul în care este privat de libertate, poate cere, în scris, să fie judecat în lipsă, fiind reprezentat de avocatul său ales sau din oficiu. Menționăm că posibilitatea aplicării acestei norme este subliniată și în doctrină¹⁴.

Pe de altă parte, norma propusă prin proiect pentru art.597 alin.(9) nici nu este completă, întrucât nu face nicio referire la reprezentarea persoanei condamnate care urmează a fi judecată în lipsă.

Pentru toate aceste motive, propunem eliminarea din proiect a **pct.23 al art.I**.

24. La partea introductivă a art.II, pentru o corectă informare normativă, după expresia „din 24 iulie 2009” trebuie introdusă sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

25. La art.II pct.1, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„**2. La articolul 154 alineatul (1), literele c) - e) se modifică și vor avea următorul cuprins:**”.

Precizăm că, deși stabilirea termenelor de prescripție a răspunderii penale reprezintă o opțiune de politică penală a legiuitorului, este însă de analizat în ce măsură se impune modificarea

¹⁴ Raluca Moroșanu în *Noul Cod de procedură penală comentat*, coord. Nicolae Volonciu și Andreea Simona Uzlaşu, Ed. Hamangiu, București, 2014, p.1403.

propusă, având în vedere perioada scurtă de timp trecută de la intrarea în vigoare a noului Cod penal.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru norma propusă la **art.II pct.2** pentru art.183, în ceea ce privește modificarea valorii pagubei materiale din cuprinsul definiției noțiunii de „consecințe deosebit de grave”.

25. La **art.II pct.3**, precizăm că norma propusă pentru art.268 alin.(1) nu este completă, întrucât din formularea propusă nu rezultă care sunt limitele pedepsei în cazul în care infracțiunea care face obiectul denunțului sau plângerii este sancționată doar cu amendă, nu și cu închisoare. Pentru asigurarea unei reglementări complete, apreciem că textul ar trebui să se refere la sancționarea respectivei fapte „cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea care face obiectul denunțului sau plângerii, ale cărei limite se reduc la jumătate”.

26. La **art.II pct.5 și 6**, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative cuprinse în normele propuse pentru art.290 alin.(3) și art.292 alin.(2), apreciem că Expunerea de motive ar trebui completată cu date din care să reiasă fundamentul care a stat la baza alegerii termenului de 6 luni. În plus, semnalăm că referirea, la pct.II.6 din Expunerea de motive, la permisiunea acordată de textul în vigoare ca „mituitorul să beneficieze de o clauză de imunitate pe un timp nedeterminat” nu este corectă în raport cu dispozițiile art.290 alin.(2) din Codul penal, potrivit cărora mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta **mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.**

27. La **art.II pct.7**, semnalăm că art.296¹, propus a fi introdus, are ca obiect, de fapt, incriminarea a două infracțiuni, cu mai multe variante. Astfel, o primă infracțiune este cea prevăzută în cuprinsul alin.(1) - (3), în vreme ce a doua infracțiune este prevăzută în cuprinsul alin.(4) și (5).

Ca observație de ordin general, semnalăm că nu se înțelege de ce aceste două infracțiuni ar urma să facă parte din categoria infracțiunilor de serviciu, atâta vreme cât valorile sociale periclitate par a fi, mai degrabă, cele supuse ocrotirii prin incriminările referitoare la infracțiunile contra înfăptuirii justiției.

28. Referitor la normele propuse la **art.II pct.7** pentru art.296¹ alin.(1) -(3), semnalăm că faptele incriminate ar putea constitui, de fapt, infracțiunea de cercetare abuzivă, prevăzută la art.280 alin.(1) din Codul penal. Este adevărat că legiuitorul poate prevedea drept

infracțiune de sine stătătoare anumite variante ale unei fapte deja incriminate, însă recurgerea la această soluție legislativă trebuie să fie motivată de necesitatea agravării sau, după caz, a atenuării tratamentului sancționator. Or, potrivit proiectului, în varianta-tip, fapta incriminată de art.296¹ alin.(1) se pedepsește cu aceeași pedeapsă ca și infracțiunea prevăzută de art.280 alin.(1).

În ceea ce privește modalitatea de redactare a normelor propuse pentru art.296¹ alin.(1) - (3), semnalăm că textele nu îndeplinesc cerința previzibilității dedusă din principiul legalității. Astfel, sunt utilizate noțiuni neconsacrate de Codul penal și Codul de procedură penală, cum ar fi:

- „lucrător de cercetare penală” - în loc de „organ de cercetare penală”;

- „de a promite ... o situație procesuală care să ducă la neluarea unei măsuri preventive” - în condițiile în care noțiunea de „situație procesuală” nu este definită în legislația penală;

- „promisiunea constă în înlăturarea răspunderii penale” - în condițiile în care organele judiciare nu pot „înlătura răspunderea penală”, ci pot, potrivit competenței specifice, fie dispune soluții de neurmărire sau netrimitere în judecată, fie pronunța achitarea. Precizăm, de altfel, că înlăturarea răspunderii penale nu poate interveni decât pentru cauzele reglementate în cuprinsul Titlului VII din Codul penal (amnistia, prescripția răspunderii penale, lipsa plângerii prealabile, retragerea plângerii prealabile și împăcarea), cauze care nu depind de voința organelor judiciare.

- „promisiunea ajunge în faza de executare” - din redactarea utilizată rezultă că s-ar avea în vedere, de fapt „promisiunile” la care se face referire la alin.(1) și (3), însă nu se poate înțelege ce anume situație este semnată prin această sintagmă, în condițiile în care „promisiunile” „se îndeplinesc”, nu „ajung în faza de executare”. În plus, nu se înțelege la care anume maxim special prevăzut de lege se face trimiterea.

Având în vedere toate aceste aspecte, alin.(1) - (3) ale art.296¹, propuse la **art.II pct.7** nu pot fi adoptate.

29. Referitor la normele propuse la **art.II pct.7** pentru art.296¹ alin.(4) și (5), semnalăm următoarele:

- a)** În ceea ce privește incriminarea propusă la art.296¹ alin.(4), precizăm că fapta nu ar putea fi săvârșită de către „lucrătorul de cercetare penală”, ci doar de către procuror. Avem în vedere faptul că

„soluționarea” plângerii sau a denunțului, la care se referă textul propus, reprezintă, de fapt, în terminologia Codului de procedură penală, instituția „rezolvării cauzei”, reglementată în Capitolul V al Titlului I din Partea specială a Codului. Or, potrivit art.327, doar procurorul este competent să rezolve cauzele, fie prin emiterea rechizitoriului, fie prin emiterea ordonanței prin care clasează sau renunță la urmărire. Din acest motiv, referirea la „lucrătorul de cercetare penală”, din cuprinsul normei propuse pentru art.296¹ alin.(4) nu este corectă.

b) Stabilirea drept infracțiune, în art.296¹ alin.(4), a nesoluționării unei plângeri sau a unui denunț în termen de 2 ani de la data sesizării este instituită, potrivit Expunerii de motive, în scopul „de a crește operativitatea actului de justiție și de a evita eventualele abuzuri ale organelor judiciare constând în întârzierea în mod intenționat a soluționării cauzelor până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale sau în reluarea cercetărilor după un timp îndelungat în funcție de interesul ascuns al organelor judiciare pentru a produce prejudicii persoanei cercetate”. În acest context, precizăm că incriminarea propusă nici nu rezolvă, neapărat, motivele care au stat la baza instituirii ei. Astfel, după eventuala angajare a răspunderii penale a „lucrătorului de cercetare penală” sau a procurorului care a avut în lucru respectiva cauză, organele care vor continua să desfășoare urmărirea penală nu vor mai fi ținute de respectivul termen de 2 ani de la data sesizării, care se va fi deja epuizat. În acest context, semnalăm că, în anumite situații, nici nu se va putea stabili cine este subiectul activ al infracțiunii. Astfel, dacă din motive obiective cauza este repartizată, succesiv, mai multor procurori, nu rezultă care dintre ei va răspunde pentru nerezolvarea acesteia în termen de 2 ani. Precizăm că, printr-o aplicare strictă a normei, ar rezulta că, în situația în care un procuror preia cauza doar cu câteva zile înainte de expirarea termenului de 2 ani de la data sesizării, acesta va fi subiectul activ al infracțiunii. O astfel de soluție legislativă este însă cel puțin discutabilă.

Menționăm că nici interpretarea normei în sensul instituirii unui termen maxim pentru desfășurarea urmăririi penale nu poate fi acceptată, atâta vreme cât Codul de procedură penală nu o prevede în mod expres. De altfel, o limitare în timp, prin lege, a duratei urmăririi penale nici nu ar putea fi susținută, atâta vreme cât activitățile necesare pentru finalizarea urmăririi în cauzele complexe ar putea, cel puțin teoretic, să dureze mai mult de 2 ani.

Precizăm că legislația cuprinde în prezent mijloace pentru dinamizarea procesului penal, cum ar fi, de pildă, procedura contestației privind durata procesului penal, reglementată de art.488¹ - 488⁶ din Codul de procedură penală. Menționăm astfel că suspectul, inculpatul, persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente, precum și, în faza de judecată, procurorul, pot introduce contestația dacă activitatea de urmărire penală sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, solicitând accelerarea procedurii. Potrivit art.488¹ alin.(1), atunci când contestația este întemeiată, odată cu admiterea acesteia se stabilește termenul în care procurorul să rezolve cauza potrivit art.327 din Codul de procedură penală, respectiv instanța de judecată să soluționeze cauza, precum și termenul în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

Pe de altă parte, precizăm că nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile, de către procuror constituie abatere disciplinară potrivit art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru toate aceste motive, incriminările cuprinse în art.296¹ alin.(4) și (5), astfel cum sunt propuse la **art.II pct.7**, nu pot fi acceptate.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 141/6.03.2018.

L. nr. 135/2010

M. Of. nr. 486/15 iul. 2010

Lege privind Codul de procedură penală

Decizia Î.C.C.J. nr. 25/2014 - M. Of. nr. 935/22 dec. 2014 (art. 480-485); Decizia Î.C.C.J. nr. 5/2014 - M. Of. nr. 80/30 ian. 2015 (art. 347, 348); Decizia Î.C.C.J. nr. 3/2015 - M. Of. nr. 150/2 mar. 2015 (art. 431 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2015 - M. Of. nr. 157/5 mar. 2015 (art. 215 alin. (8)); Decizia Î.C.C.J. nr. 2/2015 - M. Of. nr. 159/6 mar. 2015 (art. 465); Decizia Î.C.C.J. nr. 7/2015 - M. Of. nr. 234/6 apr. 2015 (art. 399 alin. (3) lit. d) și alin. (4)); Decizia Î.C.C.J. nr. 5/2015 - M. Of. nr. 248/10 apr. 2015 (art. 426); Decizia Î.C.C.J. nr. 22/2015 - M. Of. nr. 486/2 iul. 2015 (art. 466 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 496/2015 - M. Of. nr. 708/22 sep. 2015 (art. 335 alin. (4))

1 promulgată prin D. nr. 774/2010 M. Of. nr. 486/15 iul. 2010

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul de procedură penală

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

modifică, la 1 februarie 2014, art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (3) și (6), art. 10 alin. (3), art. 12 alin. (3), art. 17 alin. (2), art. 19 alin. (1) și (3), art. 20 alin. (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (2), art. 25 alin. (1), art. 25 alin. (5), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27 alin. (2) și (7), art. 31, art. 36 alin. (1) lit. a) și b), art. 38 alin. (1) lit. d), art. 40 alin. (1), art. 40 alin. (4), art. 43 alin. (3), art. 48 alin. (1), art. 53 lit. e) și f), art. 56 alin. (1) și (3) - (5), art. 58 alin. (3), art. 63 alin. (3) și (4), art. 64 alin. (4), art. 65 alin. (4), art. 67 alin. (4), art. 69 alin. (2), art. 71, art. 72 alin. (1), (5) și (6), art. 73 alin. (3), (4) și (5), art. 74 alin. (1) - (3), art. 75 alin. (2) - (4), art. 76, art. 80 alin. (1), art. 85 alin. (2), art. 86, art. 88 alin. (3) și (4), art. 91 alin. (2) și (3), art. 92 denumirea marginală, art. 92 alin. (1), (6) și (7), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1), (3) și (4), art. 97 alin. (2) lit. e), art. 100 alin. (3), art. 102 alin. (3), art. 103 alin. (3), art. 105 alin. (4), art. 106, art. 107 alin. (1), art. 108 alin. (3), art. 109 alin. (3), art. 110 alin. (1) și (4), art. 116 alin. (3), art. 117 alin. (4), art. 118, art. 121 alin. (6), art. 129 alin. (1) și (3), art. 131 alin. (4), art. 133 alin. (2), denumirea cap. IV din titlul IV al Părții generale, art. 138 alin. (1), (2), (9) - (11) și (13), art. 139 alin. (2) și (4), art. 142 alin. (2), art. 143 alin. (4), art. 144 alin. (3), art. 146 alin. (3), art. 148, art. 149, art. 150, art. 151 alin. (3) lit. c) și alin. (8), art. 152, art. 153, denumirea cap. V din titlul IV al Părții generale, art. 154, denumirea cap. VI din titlul IV al Părții generale, art. 157, art. 158 alin. (2) lit. b) și d), art. 158 alin. (7) lit. i), art. 158 alin. (8), art. 159 alin. (10), art. 159 alin. (14) lit. c), art. 162 alin. (4) și (5), art. 168 denumirea marginală, art. 168 alin. (2), art. 168 alin. (6) lit. f), art. 168 alin. (8), art. 168 alin. (11), art. 168 alin. (12), art. 168 alin. (13) lit. a), art. 170 alin. (1), art. 170 alin. (2), denumirea cap. VII din titlul IV al Părții generale, art. 172, art. 173 alin. (2), art. 178 alin. (4) lit. b), art. 184 alin. (1), (3), (14) și (16), art. 185 alin. (8) lit. e), art. 188 alin. (1) și (2), art. 189 alin. (3), art. 190 alin. (1), (5) și (7) - (10), art. 191 alin. (1), (3) și (4), art. 192 denumirea marginală și alin. (1), art. 193 alin. (2) și (3), art. 194 denumirea marginală, art. 195 denumirea marginală și partea introductivă a alin. (1), art. 196 alin. (3), art. 198 alin. (1) și (2), art. 203 alin. (2) și (5), art. 204 alin. (1), (2), (6), (11) și (12), art. 205 alin. (2), (6) și (10), art. 206 alin. (7), art. 209 alin. (4), art. 210 alin. (2) și (6), art. 212, art. 213, art. 215 alin. (2) lit. d), art. 215 alin. (5) și (7) - (9), art. 216 alin. (2), art. 217, art. 220 alin. (2), art. 221 alin. (2) lit. b) și alin. (7), art. 228,

art. 231, art. 238 alin. (2), art. 239 alin. (2), art. 240 alin. (1), art. 241 alin. (1) lit. d), art. 242 alin. (5), (7) și (8), art. 243 alin. (4), art. 249, art. 253, art. 257 alin. (2), (5) și (6), art. 259 alin. (5), art. 260 alin. (2), art. 261 alin. (4), art. 262 alin. (2), art. 263, art. 266 alin. (1), art. 276 alin. (1) și (3), art. 283 alin. (4) lit. g), art. 283 alin. (4) lit. o), art. 284, art. 286 alin. (4), art. 288 alin. (2), art. 289 alin. (2), art. 291, art. 293 alin. (3) și (4), art. 294 alin. (1) - (3), art. 296 alin. (2) și (3), art. 298 alin. (2), art. 305 alin. (3), art. 306 alin. (1) și (5), art. 308, art. 309 alin. (1), art. 311 alin. (1) și (2), art. 315 alin. (1) și (2), art. 316 alin. (1), art. 318, art. 321 alin. (2), art. 326, art. 328 alin. (1), art. 334 alin. (2), art. 335 alin. (2) - (4), art. 339 alin. (4), art. 341, art. 342, art. 343, art. 344, art. 345, art. 346, art. 347, art. 349, art. 351 alin. (2), art. 352 alin. (7), (8) și (10) - (12), art. 353 denumirea marginală și alin. (1), (2) și (7), art. 356 alin. (4), art. 360 alin. (2), art. 363 alin. (4), art. 366, art. 368 alin. (1), (2) și (4), art. 370 alin. (2) și alin. (4) lit. e), art. 374, art. 375, art. 377, art. 378 alin. (1) și (3) - (5), art. 381 alin. (3), (6), (8), (10) și (12), art. 386 alin. (1), art. 391 alin. (1), art. 395, art. 396 alin. (3), (4) și (8), art. 399 alin. (8) și (9), art. 403 alin. (2) și (3), art. 404 alin. (1) - (3) și (7), art. 407, art. 409 alin. (1) lit. c), art. 412, art. 420 alin. (12), cap. IV din titlul III al Părții speciale devine secțiunea 1 din cap. V titlul III al Părții speciale, secțiunile 1-3 ale cap. V din titlul III al Părții speciale devin secțiunile 2-4 ale cap. V din titlul III al Părții speciale, art. 426, art. 429 alin. (1), art. 434 alin. (2), art. 436 alin. (1) lit. b), art. 438 alin. (1) pct. 1, art. 439 alin. (1), art. 440 alin. (2), art. 441 alin. (1), art. 453 alin. (3) și (4), art. 459 alin. (1), art. 460 alin. (1), art. 465 alin. (3), (4) și (12), art. 466 alin. (1) - (3), art. 468 alin. (1), art. 469, art. 471 alin. (1), art. 473 alin. (1), (2) și (9), cap. VI din titlul III al părții speciale, denumirea secțiunii a 2-a, art. 475, art. 476, art. 477, art. 482 lit. h), art. 485 alin. (1), art. 486, art. 488, art. 491, art. 492, art. 493, art. 494, art. 496, art. 497 alin. (1) și (2), art. 498, art. 502 alin. (1) și (2), art. 503 alin. (2), art. 506 alin. (4), art. 509 alin. (3), art. 511, art. 516 alin. (2), art. 523 alin. (2), art. 524, art. 525, art. 526 alin. (3), art. 528 alin. (2), art. 548 alin. (1), art. 554 alin. (2), art. 555 alin. (1), art. 556 alin. (1), art. 557 denumirea marginală, art. 559, art. 560 alin. (2), art. 562, art. 564, art. 574, art. 576 alin. (2), Partea specială titlul V cap. III denumirea secțiunii 1, art. 582, art. 583, art. 585 alin. (1), art. 587 alin. (4), art. 588 alin. (1), (3) și (4), art. 589 alin.

(1) lit. a), art. 591 alin. (3), art. 592 alin. (1);
introduce alin.(6) la art. 25, lit. c_1) la art. 36 alin. (1), lit. e) - h) la art. 38 alin. (1), lit. d) și e) la art. 39 alin. (1), secțiunea a 6-a după art. 63, alin. (5) și (6) la art. 64, lit. g_1) la art. 81 alin. (1), alin. (2) la art. 81, lit. a_1) la art. 83, lit. g_1) la art. 83, alin. (8) la art. 94, alin. (3) la art. 97, alin. (4) la art. 108, alin. (9) la art. 140, art. 142_1, alin. (2_1) la art. 143, alin. (16) la art. 168, secțiunea a 3-a după art. 168, alin. (2_1) - (2_5) la art. 170, art. 181_1, alin. (17) la art. 209, alin. (4) la art. 218, alin. (4) la art. 220, alin. (11) la art. 222, alin. (3) la art. 227, alin. (4_1) la art. 230, alin. (1_1) la art. 241, art. 252_1 - 252_4, alin. (8) la art. 257, alin. (7_1) la art. 259, alin. (13) la art. 259, alin. (2_1) și alin. (7) la art. 260, art. 261_1, denumirea marginală la art. 267, lit. d) la art. 275 alin. (1) pct. 2, art. 294_1, alin. (4) la art. 305, alin. (6) și (7) la art. 306, alin. (5) la art. 315, alin. (5) la art. 335, alin. (10) la art. 353, alin. (6) la art. 364, alin. (10) la art. 396, alin. (10) la art. 399, alin. (4) la art. 403, alin. (4_1) la art. 439, alin. (5) la art. 466, art. 474_1, art. 477_1, cap. I_1 după art. 488, cu art. 488_1 - 488_6, lit. d) la art. 501 alin. (1), art. 501_1, cap. IX după art. 549 cu art. 549_1, alin. (6) la art. 553, alin. (1_1) la art. 556, alin. (2_1) la art. 556, alin. (10) la art. 557, art. 581_1 după titlul secțiunii 1 a cap. III al titlului V al Părții speciale, secțiunea 1_1 după art. 582, alin. (5) la art. 599;
abrogă art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 102 alin. (5), art. 111 alin. (2) lit. g), art. 116 alin. (5), art. 124 alin. (6) și (7), art. 129 alin. (2), art. 155, art. 170 alin. (3), art. 174 alin. (3), art. 210 alin. (4), art. 215 alin. (10) - (15), art. 241 alin. (1) lit. e) - g), art. 261 alin. (6), art. 283 alin. (4) lit. j), art. 286 alin. (3), art. 353 alin. (5), art. 361 alin. (1), art. 388 alin. (5), art. 438 alin. (1) pct. 2-6, 9, 10, 13 și 14, art. 480 alin. (3), art. 506 alin. (3) și alin. (5), art. 512, art. 523 alin. (1) lit. e), art. 590 alin. (3)

3 modificări prin O.U.G. nr. 3/2014 M. Of. nr. 98/7 feb. 2014

Ordonanță de urgență pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative

aprobată cu modificări prin L. nr. 58/2016 M. Of. nr. 285/14 apr. 2016

modifică art. 56 alin. (3) lit. b), art. 206 alin. (1) și (2), art. 309 alin. (1), art. 474_1, art. 477_1;
introduce alin. (6) la art. 56, cap. III_1 cu art. 425_1

- 4 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 599/2014 M. Of. nr. 886/5 dec. 2014
Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f) și art. 341 alin. (5)-(8) din Codul de procedură penală
Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și constată că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională.
- 5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală
admite excepția de neconstituționalitate și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1), potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională
- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală
admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 347 alin. (3) raportate la cele ale art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) sunt neconstituționale
- 7 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 344 alin. (4) sunt neconstituționale
- 8 modificări prin O.U.G. nr. 82/2014 M. Of. nr. 911/15 dec. 2014
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
aprobată cu modificări prin L. nr. 75/2016 M. Of. nr. 334/29 apr. 2016
modifică art. 216 alin. (3); introduce alin. (7) la art. 207, alin. (5) la art. 208, art. 215_1
- 9 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 712/2014 M. Of. nr. 33/15 ian. 2015
Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211-217 din Codul de procedură penală
art. 211-217
- 10 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 663/2014 M. Of. nr. 52/22 ian. 2015
Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339-348 din Codul de procedură penală
constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (10) potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului” este neconstituțională
- 11 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 76/2015 M. Of. nr. 174/13 mar. 2015
Decizia nr. 76 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza a doua din Codul de procedură penală
constată că soluția legislativă de excludere a procurorului de la dezbaterile contradictorii a probelor cuprinsă în art. 374 alin. (7) teza a doua este neconstituțională

- 12 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 549_1 alin. (3), potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor prevăzute la alin. (2)” este neconstituțională*
- 13 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *art. 549_1 alin. (2)*
- 14 **modificări prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *suspendă pentru 45 zile dispozițiile art. 549_1 alin. (2) (termenul se împlinește la 4 iunie 2015) după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție*
- 15 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 549_1 alin. (5), potrivit căreia instanța ierarhic superioară ori completul competent se pronunță „fără participarea procurorului și a persoanelor prevăzute la alin. (2)” este neconstituțională*
- 16 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 336/2015 M. Of. nr. 342/19 mai 2015 *dispozițiile art. 235 alin. (1) sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1)*
- 17 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 235/2015 M. Of. nr. 364/26 mai 2015 *dispozițiile art. 488 precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond, sunt neconstituționale*
- 18 **modificări prin** D.C.C. nr. 361/2015 M. Of. nr. 419/12 iun. 2015 *suspendă pentru 45 zile dispozițiile art. 222 (termenul se împlinește la 26 iulie 2015) după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
- 19 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 361/2015 M. Of. nr. 419/12 iun. 2015 *art. 222*
- 20 **modificări prin** O.U.G. nr. 24/2015 M. Of. nr. 473/30 iun. 2015 *modifică art. 207 alin. (6), art. 208 alin. (4), art. 222*
- aprobată cu modificări prin L. nr. 116/2016 M. Of. nr. 418/2 iun. 2016

- 21 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 423/2015 M. Of. nr. 538/20 iul. 2015 *dispozițiile art. 488_4 alin. (5) și constată că soluția legislativă privind căreia contestația privind durata procesului penal se soluționează „fără participarea părților și a procurorului” este neconstituțională*
 Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488_4 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale
- 22 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 506/2015 M. Of. nr. 539/20 iul. 2015 *art. 459 alin. (2) și constată că soluția legislativă privind căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „fără citarea părților” este neconstituțională*
 Decizia nr. 506 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 23 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 542/2015 M. Of. nr. 707/21 sep. 2015 *art. 431 alin. (1) (soluția legislativă privind căreia admisibilitatea în principiu a contestației în anulare se examinează de către instanță "fără citarea părților")*
 Decizia nr. 542 din 14 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 431 alin. (1) din Codul de procedură penală
- 24 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 552/2015 M. Of. nr. 707/21 sep. 2015 *art. 3 alin. (3) teza a doua (soluția legislativă conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată)*
 Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua, art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)-(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)-(7), art. 347 alin. (1) și (2) și art. 348 din Codul de procedură penală
- 25 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 553/2015 M. Of. nr. 707/21 sep. 2015 *art. 223 alin. (2) (cu referire la sintagma "trafic de stupefiante")*
 Decizia nr. 553 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 26 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 496/2015 M. Of. nr. 708/22 sep. 2015 *art. 335 alin. (4) și constată că soluția legislativă privind căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului” este neconstituțională*
 Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală
- 27 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 631/2015 M. Of. nr. 831/6 nov. 2015 *soluția legislativă cuprinsă în art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală privind căreia numai „procurorul și inculpatul” pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)–(5)*
 Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) și (3), art. 345 alin. (3), art. 346 alin. (2) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală
- 28 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 591/2015 M. Of. nr. 861/19 nov. 2015 *art. 440 alin. (2) (sintagma „dacă cererea este vădit nefondată”)*
 Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală
- 29 **modificări prin** D.C.C. nr. 740/2015 M. Of. nr. 927/15 dec. 2015 *suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 222 alin. (10) (termenul se împlinește la 29 ianuarie 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
 Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală

- 30 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 740/2015 M. Of. nr. 927/15 dec. 2015 *art. 222 alin. (10)*
Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală
- 31 **modificări prin** L. nr. 318/2015 M. Of. nr. 961/24 dec. 2015 *modifică art. 252 alin. (8), art. 252_1 alin. (4);
abrogă art. 252_1 alin. (5)*
Lege pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 32 **modificări prin** D.C.C. nr. 733/2015 M. Of. nr. 59/27 ian. 2016 *suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și ale art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) (termenul se împlinește la 12 martie 2016), după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală
- 33 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 733/2015 M. Of. nr. 59/27 ian. 2016 *art. 341 alin. (6) lit. c) și art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d)*
Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală
- 34 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 126/2016 M. Of. nr. 185/11 mar. 2016 *soluția legislativă cuprinsă în art. 453 alin. (1) lit. f), care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională*
Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. d), art. 452 alin. (1), art. 453 alin. (1) lit. f), precum și ale art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 35 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 51/2016 M. Of. nr. 190/14 mar. 2016 *sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) este neconstituțională*
Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală
- 36 **modificări prin** O.U.G. nr. 6/2016 M. Of. nr. 190/14 mar. 2016 *modifică art. 57 alin. (2), art. 142 alin. (1) și (2);
introduce alin. (1_1) la art. 142*
Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal
- 37 **modificări prin** D.C.C. nr. 23/2016 M. Of. nr. 240/31 mar. 2016 *suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 318 (termenul se împlinește la data de 15 mai 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură penală
- 38 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 23/2016 M. Of. nr. 240/31 mar. 2016 *art. 318*
Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură penală
- 39 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 24/2016 M. Of. nr. 276/12 apr. 2016 *art. 250 alin. (6) - soluția legislativă care nu permite și contestarea luării măsurii asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată*
Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (6) din Codul de procedură penală

- 40 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 44/2016 M. Of. nr. 305/21 apr. 2016 art. 399 alin. (3) lit. d) în măsura în care se referă numai la măsurile educative neprivative de libertate
Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 125 alin. (3) din Codul penal
- 41 modificări prin L. nr. 75/2016 M. Of. nr. 334/29 apr. 2016 modifică art. 138 alin. (1) lit. j), art. 152 denumirea marginală și alin. (1), art. 205 alin. (1), art. 216 alin. (3), art. 344 alin. (2)-(4), art. 345, art. 346 alin. (1) și (2), art. 347 alin. (1) și (3), art. 348 alin. (2), art. 367 alin. (8), art. 440 alin. (1) și (2), art. 476 alin. (2), art. 524;
introduce alin. (7_1) la art. 154, alin. (7) la art. 207, alin. (5) la art. 208, art. 215_1, alin. (4_1) și (4_2) la art. 346, alin. (4) la art. 347, lit. b_1) la alin. (1) al art.

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

modifică art. 3 alin. (3), art. 25 alin. (5), art. 36 alin. (1) lit. a), art. 45 alin. (1), art. 56 alin. (3) lit. b), art. 59 alin. (1), art. 68 alin. (8) și (9), art. 68 alin. (10), art. 72 alin. (1), art. 75 alin. (3), art. 81 alin. (1) lit. g_1), art. 90 lit. c), art. 111 alin. (5), art. 113, art. 124 alin. (5), art. 138 alin. (12) și (13), art. 139 alin. (2), art. 142 alin. (2), art. 144 alin. (1) și denumirea marginală, art. 147 alin. (9), art. 148 alin. (1) lit. a), art. 148 alin. (9), art. 150 alin. (1) lit. a), art. 151 alin. (1), (3) și (5), art. 153 alin. (1), art. 172 alin. (12), art. 174 alin. (2), art. 190 alin. (5), art. 204 alin. (7), art. 205 alin. (7), art. 209 alin. (7), art. 213 alin. (6), art. 215 alin. (5), (8) și (9), art. 219 alin. (9), art. 223 alin. (2), art. 230 alin. (5), art. 235 alin. (3) și (4), art. 238 alin. (1), art. 241 alin. (1) lit. a) și b), art. 241 alin. (1_1), art. 242 alin. (5), art. 243 alin. (2), art. 251, art. 259 alin. (7), art. 274 alin. (1) și (2), art. 275 alin. (1) pct. 3 lit. a), art. 275 alin. (6), art. 283 alin. (4) lit. o), art. 283 alin. (4) lit. q), art. 294_1, art. 305 alin. (1) - (3), art. 308, art. 311 alin. (2), art. 314 alin. (1) lit. b), art. 315 alin. (2) lit. e), art. 315 alin. (5), art. 318, art. 319 alin. (1), art. 335 alin. (3) și (4), art. 335 alin. (5), art. 339 alin. (1), (2) și (4), art. 340 alin. (1), art. 341 alin. (2) și (5), art. 341 alin. (8) - (10), art. 364 alin. (1), (4) și (6), art. 368 alin. (4), art. 374 alin. (4) și (7), art. 396 alin. (5) și (10), art. 399 alin. (3) lit. a) și d), art. 399 alin. (4), (9) și (10), art. 404 alin. (6), art. 407 alin. (1), art. 409 alin. (1) lit. e), art. 410 alin. (2), art. 421 pct. 2 lit. a) și b), art. 424 alin. (2), art. 426 lit. c)-h), art. 428, art. 431 alin. (1), art. 434 alin. (2) lit. a) și c), art. 453 alin. (1) lit. f), art. 459 alin. (2), art. 467 alin. (1), art. 478 alin. (6), art. 479, art. 480 alin. (1), art. 484, art. 485 alin. (1), art. 488 alin. (1) - (3), art. 488 alin. (4) lit. b), art. 488_4 alin. (5), art. 549_1, denumirea secțiunii 1 a titlului V cap. III, art. 581_1 alin. (2);

introduce alin. (9_1) la art. 68, lit. g_2) la art. 81 alin. (1), alin. (6) - (10) la art. 111, art. 146_1, alin. (2_1) la art. 151, art. 168_1, alin. (3) - (5) la art. 171, alin. (2_1) la art. 174, art. 208_1, alin. (6_1) la art. 213, alin. (8_1) la art. 215, alin. (4_1) și (4_2) la art. 242, alin. (13) la art. 246, alin. (14) la art. 248, alin. (5_1) la art. 250, art. 250_1, alin. (7) la art. 275, lit. o_1) la art. 283 alin. (4), lit. d_1) la art. 286 alin. (2), alin. (11) la art. 289, alin. (4_1) la art. 335, alin. (6) la art. 335, alin. (3) - (5) la art. 340, alin. (5_1) la art. 341, alin. (7_1) la art. 341, alin. (6) la art. 369, alin. (1_1) și (1_2) la art. 375, alin. (4) la art. 480, alin. (4) la art. 532, alin. (2_1) la art. 597,

abrogă art. 170 alin. (4) - (6), art. 227 alin. (3), art. 228 alin. (1), art. 470, art. 477 alin. (4)

- 43 modificări prin L. nr. 116/2016 M. Of. nr. 418/2 iun. 2016 *modifică art. 222 alin. (10)*
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2015 pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 44 completat prin L. nr. 151/2016 M. Of. nr. 545/20 iul. 2016 *introduce alin. (6_1) la art. 404*
Lege privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 45 modificări prin D.C.C. nr. 501/2016 M. Of. nr. 733/21 sep. 2016 *suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) (termenul se împlinește la 5 nov. 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) din Codul de procedură penală
- 46 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 501/2016 M. Of. nr. 733/21 sep. 2016 *art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i)*
Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) din Codul de procedură penală
- 47 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 432/2016 M. Of. nr. 841/24 oct. 2016 *art. 436 alin. (2), art. 439 alin. (4_1) teza întâi și art. 440 alin. (2) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării cererii de recurs prin avocat*
Decizia nr. 432 din 21 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 436 alin. (2), art. 439 alin. (4_1) teza întâi și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală
- 48 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 540/2016 M. Of. nr. 841/24 oct. 2016 *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel*
Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală
- 49 modificări prin O.U.G. nr. 70/2016 M. Of. nr. 866/31 oct. 2016 *modifică art. 434 alin. (1), art. 437 alin. (1) lit. a) și d), art. 439 alin. (4_1), art. 440 alin. (2);

introduce alin. (6) la art. 439, alin. (5) la art. 440;

abrogă art. 436 alin. (2)*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară
- 50 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 614/2016 M. Of. nr. 962/28 nov. 2016 *art. 215_1 alin. (2) (în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură penală)*
Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215_1 alin. (2) și alin. (5) din Codul de procedură penală

- 51 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 586/2016 M. Of. nr. 1001/13 dec. 2016 *art. 25 alin. (5) cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală*
Decizia nr. 586 din 13 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din același act normativ
- 52 **modificări prin** O.U.G. nr. 13/2017 M. Of. nr. 92/1 feb. 2017 *modifică art. 25 alin. (5), art. 215_1 alin. (2); introduce alin. (3) la art. 290 și alin. (1_1) la art. 557*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
respinsă prin L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 53 **modificări prin** O.U.G. nr. 14/2017 M. Of. nr. 101/5 feb. 2017 *modifică art. 25 alin. (5) și art. 215_1 alin. (2); abrogă art. 290 alin. (3) și art. 557 alin. (1_1)*
Ordonanță de urgență privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
aprobată cu modificări prin L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 54 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 625/2016 M. Of. nr. 107/7 feb. 2017 *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 70 din Codul de procedură penală, care stabilește că asupra cererii de recuzarea procurorului formulată în faza de judecată, în faza camerei preliminare sau în fața judecătorului de drepturi și libertăți se pronunță procurorul ierarhic superior este neconstituțională*
Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 și art. 70 din Codul de procedură penală
- 55 **modificări prin** L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *respinge O.U.G. nr. 13/2017*
Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 56 **modificări prin** L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *modifică art. 25 alin. (5) și art. 215_1 alin. (2)*
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 57 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 704/2016 M. Of. nr. 158/2 mar. 2017 *art. 238 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală în varianta anterioară modificării prin art. II pct. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016*
Decizia nr. 704 din 29 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 231 alin. (7) și art. 238 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală, în varianta anterioară modificării prin art. II pct. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016
- 58 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 22/2017 M. Of. nr. 159/3 mar. 2017 *art. 220 alin. (1)*
Decizia nr. 22 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (1) din Codul de procedură penală

- 59 modificări prin D.C.C. nr. 22/2017 M. Of. nr. 159/3 mar. 2017
Decizia nr. 22 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (1) din Codul de procedură penală
suspendă pentru 45 de zile prevederile art. 220 alin. (1) (termenul se împlinește la 17 aprilie 2017), după care operează prevederile art. 147 din Constituție
- 60 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 17/2017 M. Of. nr. 261/13 apr. 2017
Decizia nr. 17 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215_1 alin. (6) din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 213 alin. (2) sunt constituționale în măsura în care soluționarea plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 204 alin. (4) din Codul de procedură penală.
- 61 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 90/2017 M. Of. nr. 291/25 apr. 2017
Decizia nr. 90 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 alin. (3) din Codul de procedură penală
art. 311 alin.(3) - soluția legislativă care exclude obligația informării suspectului/inculpatului despre schimbarea încadrării juridice
- 62 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 18/2017 M. Of. nr. 312/2 mai 2017
Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2), este neconstituțională
- 63 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 2/2017 M. Of. nr. 324/5 mai 2017
Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (3) și (4) teza întâi și ale art. 457 alin. (2) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 457 alin. (2) care exclude cazul de revizuire prevăzut la art. 453 alin. (1) lit. a)
- 64 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 2/2017 M. Of. nr. 324/5 mai 2017
Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (3) și (4) teza întâi și ale art. 457 alin. (2) din Codul de procedură penală
art. 453 alin. (4) teza întâi care exclude posibilitatea revizuirii hotărârii de achitare pentru cazul prevăzut la alin. (1) lit. a)
- 65 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 2/2017 M. Of. nr. 324/5 mai 2017
Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (3) și (4) teza întâi și ale art. 457 alin. (2) din Codul de procedură penală
art. 453 alin. (3) cu privire la cazul de revizuire prevăzut la alin. (1) lit. a)
- 66 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 257/2017 M. Of. nr. 472/22 iun. 2017
Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală
sintagma „în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1)” din cuprinsul art. 21 alin.(1)

- 67 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 244/2017 M. Of. nr. 529/6 iul. 2017
Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 145 care nu permite contestarea legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat
- 68 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 302/2017 M. Of. nr. 566/17 iul. 2017
Decizia nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală
- 69 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 437/2017 M. Of. nr. 763/26 sep. 2017
Decizia nr. 437 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală
art. 348 alin. (2) în ceea ce privește sintagma „sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației”
- 70 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 562/2017 M. Of. nr. 837/23 oct. 2017
Decizia nr. 562 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Codul de procedură penală
art. 117 alin. (1) lit. a) și lit. b), în ceea ce privește soluția legislativă care exclude de la dreptul de a refuza să fie audiate în calitate de martor persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți
- 71 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 651/2017 M. Of. nr. 1000/18 dec. 2017
Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (2) lit. f) și ale art. 439 alin. (4_1) teza a doua din Codul de procedură penală
art. 434 alin. (2) lit. f)
- 72 modificări prin D.C.C. nr. 651/2017 M. Of. nr. 1000/18 dec. 2017
Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (2) lit. f) și ale art. 439 alin. (4_1) teza a doua din Codul de procedură penală
suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. f) - (termenul se împlinește în data de 1 februarie 2018), după care operează prevederile art. 147 din Constituție
- 73 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 554/2017 M. Of. nr. 1013/21 dec. 2017
Decizia nr. 554 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 282 alin. (2) care nu permite invocarea din oficiu a nulității relative
- 74 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 802/2017 M. Of. nr. 116/6 feb. 2018
Decizia nr. 802 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 și art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) care nu permite judecătorului de cameră preliminară, în soluționarea cererilor și excepțiilor formulate ori excepțiilor ridicate din oficiu, să administreze alte mijloace de probă în afara „oricăror înscrisuri noi prezentate”

Lege privind Codul penal

Decizia Î.C.C.J. nr. 2/2014 - M. Of. nr. 319/30 apr. 2014 (art. 5); Decizia Î.C.C.J. nr. 1/2014 - M. Of. nr. 349/13 mai 2014 (art. 6, art. 39); Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014 (art. 129 alin. (2) lit. b); Decizia Î.C.C.J. nr. 5/2014 - M. Of. nr. 470/26 iun. 2014 (art. 9); Decizia Î.C.C.J. nr. 6/2014 - M. Of. nr. 471/26 iun. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 7/2014 - M. Of. nr. 471/26 iun. 2014 (art. 6); Decizia Î.C.C.J. nr. 8/2014 - M. Of. nr. 473/27 iun. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 14/2014 - M. Of. nr. 525/15 iul. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 14/2014 - M. Of. nr. 546/23 iul. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 20/2014 - M. Of. nr. 766/22 oct. 2014 (art. 175 alin. (2) teza întâi); Decizia Î.C.C.J. nr. 21/2014 - M. Of. nr. 829/13 nov. 2014 (art. 5 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 26/2014 - M. Of. nr. 24/13 ian. 2015 (art. 175 alin. (1) lit. c) și alin. (2); Decizia Î.C.C.J. nr. 1/2015 - M. Of. nr. 105/10 feb. 2015 (art. 308); Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2015 - M. Of. nr. 244/9 apr. 2015 (art. 196 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 3/2015 - M. Of. nr. 380/2 iun. 2015; Decizia Î.C.C.J. nr. 10/2015 - M. Of. nr. 389/4 iun. 2015 (art. 367 alin. (1) și (6)); Decizia Î.C.C.J. nr. 12/2015 - M. Of. nr. 409/10 iun. 2015 (art. 6 alin. (1), art. 183, art. 309); Decizia Î.C.C.J. nr. 13/2015 - M. Of. nr. 410/10 iun. 2015 (art. 96 alin. (5) raportat la art. 44 alin. (2)); Decizia Î.C.C.J. nr. 20/2015 - M. Of. nr. 573/30 iul. 2015 (art. 327 alin. (2)); Decizia Î.C.C.J. nr. 13/2016 - M. Of. nr. 457/21 iun. 2016 (art. 6); Decizia Î.C.C.J. nr. 11/2016 - M. Of. nr. 468/22 iun. 2016 (art. 6)

1 promulgată prin D. nr. 1211/2009 M. Of. nr. 510/24 iul. 2009

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul penal

2 modificări prin L. nr. 27/2012 M. Of. nr. 180/20 mar. 2012

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

modifică art. 153 alin. (2), art. 161 alin.

(2);

introduce alin. (3) la art. 153, alin. (3) la art. 161

3 completat prin L. nr. 63/2012 M. Of. nr. 258/19 apr. 2012

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

introduce lit. e) la art. 108, art. 112_1

Notă: v. Ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la art. 118 din Codul penal, trimiterea se va considera făcută la art. 118 și 118_2 și ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la confiscare ca măsură de siguranță, trimiterea se va considera făcută și la confiscarea extinsă. Ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la art. 112 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, trimiterea se va considera făcută la art. 112 și 112_1 și ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la confiscare ca măsură de siguranță, trimiterea se va considera făcută și la confiscarea extinsă.

4 modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

la data de 1 februarie 2014, modifică art. 9 alin. (3), art. 61 alin. (3), art. 64 alin. (5) lit. b), art. 65 alin. (1), (2) și (4), art. 80 alin. (2) lit. d), art. 82, art. 83 alin. (4), art. 85 alin. (3) și (4), art. 93 alin. (4), art. 98 alin. (1), art. 101 alin. (4), art. 106, art. 116 alin. (2), art. 144 alin. (1) și (2), art. 155 alin. (4), art. 175 alin. (1) lit. c), art. 182 lit. e), art. 210, art. 211 alin. (2), art. 231, art. 234 alin. (2), art. 289 alin. (1), art. 292 alin. (1), art. 294 lit. c), art. 302 alin. (6), art. 308 alin. (1), art. 344, art. 345, art. 391 alin. (2), art. 416 alin. (3), art. 430; introduce lit. d) la art. 75 alin. (1), lit. g) la art. 294, alin. (7) la art. 302, alin. (6) și (7) la art. 342, alin. (3) la art. 407, lit. h) la art. 443 alin. (1); abrogă art. 101 alin. (6), art. 139 alin. (3)

Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014

5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 265/2014 M. Of. nr. 372/20 mai 2014

Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal

dispozițiile art. 5 sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 508/2014 M. Of. nr. 843/19 nov. 2014
Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) din Codul
prevederile art. 159 alin. (3) sunt constituționale în măsura în care se aplică tuturor inculpaților trimiși în judecată înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și pentru care la acea dată momentul citirii actului de sesizare fusese depășit
- 7 modificări prin L. nr. 159/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
Lege pentru abrogarea art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal
abrogă art. 276
- 8 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 732/2014 M. Of. nr. 69/27 ian. 2015
Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și (3) din Codul penal
constată că sintagma „la momentul prelevării mostrelor biologice” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) este neconstituțională
- 9 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 11/2015 M. Of. nr. 102/9 feb. 2015
Decizia nr. 11 din 15 ianuarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112_1 alin. (2) lit. a) din Codul penal
dispozițiile art. 112_1 alin. (2) lit. a) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care confiscarea extinsă nu se aplică asupra bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63/2012
- 10 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 603/2015 M. Of. nr. 845/13 nov. 2015
Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. (1) și art. 308 alin. (1) din Codul penal
sintagma "ori în cadrul oricărei persoane juridice" din art. 308 alin. (1) cu raportare la art. 301
- 11 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 603/2015 M. Of. nr. 845/13 nov. 2015
Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. (1) și art. 308 alin. (1) din Codul penal
sintagma "raporturi comerciale" din art. 301 alin. (1)
- 12 modificări prin O.U.G. nr. 18/2016 M. Of. nr. 389/23 mai 2016
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară
modifică art. 154 alin. (4), art. 211 alin. (2), art. 217, art. 218 alin. (3) lit. c), art. 219 alin. (2) lit. c), art. 220 alin. (3) și (4), art. 356, art. 374 alin. (1) și alin.(4);

introduce art. 216_1, alin. (6) la art. 220, lit. d) la art. 221 alin. (2), alin. (6) la art. 221, cap. VI cu art. 256_1, alin. (3) la art. 315, alin. (6) la art. 345, alin. (1_1) și (1_2) la art. 374, alin. (3_1) la art. 374, alin.(4_1) la art. 374
- 13 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 405/2016 M. Of. nr. 517/8 iul. 2016
Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13_2 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție
dispozițiile art. 297 alin. (1) sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „Îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”

- 14 **completat prin** L. nr. 151/2016 M. Of. nr. 545/20 iul. 2016 *introduce lit. h) la art. 287 alin. (1), alin. (3) la art. 287*
 Lege privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 15 **modificări prin** O.U.G. nr. 13/2017 M. Of. nr. 92/1 feb. 2017 *modifică art. 269 alin.(3), art. 297, art. 301 alin. (1), art. 308 alin. (1), art. 336 alin. (1); introduce alin. (4) la art. 269, art. 336_1; abrogă art. 298*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală
 respinsă prin L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 16 **modificări prin** O.U.G. nr. 14/2017 M. Of. nr. 101/5 feb. 2017 *abrogă O.U.G. nr. 13/2017*
 Ordonanță de urgență privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
 aprobată cu modificări prin L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 17 **modificări prin** L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *respinge O.U.G. nr. 13/2017*
 Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 18 **modificări prin** L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *aprobă O.U.G. nr. 14/2017*
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 19 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 224/2017 M. Of. nr. 427/9 iun. 2017 *art. 335 alin. (1) care nu incriminează fapta de conducere pe drumurile publice a unui tractor agricol sau forestier, fără permis de conducere*
 Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 335 alin. (1) din Codul penal și art. 6 pct. 6 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice
- 20 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 368/2017 M. Of. nr. 566/17 iul. 2017 *sintagma „și împotriva aceluiași subiect pasiv” din art. 35 alin. (1)*
 Decizia nr. 368 din 30 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) și ale art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal
- 21 **modificări prin** L. nr. 193/2017 M. Of. nr. 598/25 iul. 2017 *modifică art. 301 și art. 308 alin. (1)*
 Lege pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
- 22 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 518/2017 M. Of. nr. 765/26 sep. 2017 *art. 298, în sensul că prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinirea prin încălcarea legii”*
 Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal